

Homosexualidad, breu història.

Escrito por I. Rebollo

Jueves, 30 de Junio de 2011 09:10 - Actualizado Jueves, 30 de Junio de 2011 15:53

Sobre l'homosexualitat

Mai com ara s'ha sentit tant la repressió sobre l'homosexualitat. Alguns la veuen com a un malestar social, d'altres com a pecat i la ciència com a malaltia. Si amb algunes referències puc contribuir a que el lector del *Dimoni* tingui una opinió més acurada sobre la veritat, farem un barri més just i per simpatia una societat més acollidora.

La història de l'homosexualitat ho ha estat de la masculina. Els textos jurídics, religiosos, filosòfics, literaris..., són discrets respecte de la femenina. Possiblement perquè els historiadors eren homes o a que la sexualitat femenina era tabú. La psicoanàlisi sap que el que s'amaga rera de lo femení és un "*Univers més ocult*". No entraré en consideracions teòriques que us avorriren, prefereixo donar-vos dades que generin interrogants. Dades, simplement dades.

Licurg (IX aC) afirmava que en Esparta, las dones importants s' enamoraven de jovenalles. Per Aristòfanes o Plutarc l'homosexualitat era considerada com la figura ideal de l'erotisme. Plató en la seva obra "*El Banquet*" ens parla de l'intent de seducció de Sòcrates per part del famós guerrer Alcibiades.

En el 650, els visigots preveuen la castració pels homosexuals.

Fins al segle III er dC. no es reglamenta en Roma la persecució a violadors de menors i matrimonis entre homes i fins al segle VIIè el dret romà no prohibeix les relacions homosexuals. El que prohibia era mantenir una postura passiva, secundaria, si era entre un home lliure i un esclau. Era la passivitat no la relació en sí. Activitats en la dona com el *cunnilingus* o la *fellatio* eren considerades despreciables. Com a dada destriable dir que dels quinze primers emperadors de Roma, només Claudio va ser heterosexual.

Sembla ser que no va ser l'Església cristiana qui comdemnara l'homosexualitat. L'història de Sodoma (Cap. XIX del Gènesi) va estar relacionada amb la perversió i l'homosexualitat, en especial amb la sodomia; però el que realment es criticava i es va castigar amb el foc als seus habitants era la manca d'hospitalitat.

Homosexualidad, breu història.

Escrito por I. Rebollo

Jueves, 30 de Junio de 2011 09:10 - Actualizado Jueves, 30 de Junio de 2011 15:53

A les Escriptures, Antic Testament, trobem una al·lusió en el Levític

“No jauràs amb cap home com es jeu amb una dona: és una abominació” (Lv. 18, 22)

“L’home que jaurà amb un altre home com es jeu amb una dona, tots dos han comès una abominació. Seran castigats de mort; que la seva sang recaigui damunt d’ells ” (Lv. 20-13

Al Nou Testament es parla de l’homosexualitat fent servir el terme grec *arsenokoitai* (relacions carnals entre barons);

trobem referències en Romans 1,27; Corintis 6,9, Timoteu, 1,10.

La nova moralitat no és obra del cristianisme. Fins al Concili de Letrán (1179) no es tracta el tema. San Agustí descriu la relació amorosa amb un amic seu (Confessions). És famosa la seva frase en el seu comentari a l’Epístola de Sant Joan: *Dilige et quod vis fac* (Estima i fes el que vulguis):

“Com les flors que també tenen espines, així algunes accions semblen dures, aspreres, inhumanes, tanmateix es fan per disciplina a les exigències de la caritat. D’una vegada per totes, te dono aquest bon precepte: Estima i fes el que vulguis; si mantens la teva pau, fes-ho amb amor, si plores, plora amb amor, si corregeixes, fes-ho amb amor; si perdones, perdona amb amor. Deixa que et penetri l’arrel de l’amor, que d’aquesta arrel no pot brotar si no és bo ”

A l’Edat Mitjana les estructures pròpies de les comunitats monàstiques i la particularitat dels seus membres (l’Abat i els novicis) van promoure l’amor homosexual. Sant Anselm o Sant Bernard de Claravan elogiaven aquestes relacions. Ricard cor de Lleó la practicava amb el rei de França.

Fins al segle XIIIè, no es va en contra, però no per l’Església en particular: Es declara la mort als homosexuals.

Homosexualidad, breu història.

Escrito por I. Rebollo

Jueves, 30 de Junio de 2011 09:10 - Actualizado Jueves, 30 de Junio de 2011 15:53

Les guerres virils de les creuades van fer que alguns soldats fossin sotmets a vexacions. Així va ocórrer amb el famós Lawren d'Aràbia que quan va tornar del seu presidi va canviar la seva opció sexual. Alguns autors pensen que el rebuig cap a aquesta pràctica té el seu origen a que va estar associada a l'àrab i al musulman. Sembla ser que va ser una manera d'expulsar i rebutjar les seves costums.

Dades, deia que són tan sols dades curioses per a indicar que la polèmica sempre ha estat. Més enllà de la curiositat s'amaga tot l'univers de la varietat sexual en l'ésser humà. Ho deixarem per a properes convocatòries.